

PREEK

Dankdienst met ICAD en Kerkplein voor de oogst en jubilea

Zondag 7 november 2021

...dat het groeien gaat

Voorgangers: Bert de Wit en Tanja Demper

We lezen uit de Bijbel: Marcus 4 vers 26 tot en met 34 (Bijbel in Gewone Taal)

²⁶Jezus zei tegen de mensen: 'Gods nieuwe wereld lijkt op een man die zaad gestrooid heeft op het land. ²⁷Die man gaat slapen en staat weer op. Elke dag opnieuw. Intussen groeit het zaad in de grond, en het wordt koren. Hoe dat gebeurt, weet die man niet. ²⁸Het is de aarde zelf die het laat groeien. Van de eerste groene puntjes tot het koren vol graankorrels. ²⁹Zodra het koren rijp is, snijdt de man het af. Want dan is de tijd van de oogst gekomen.'

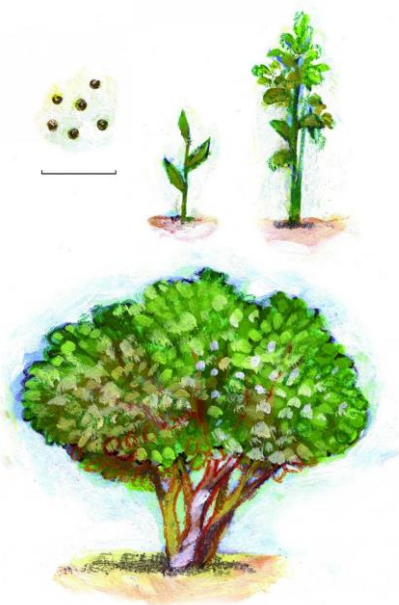
³⁰Jezus zei verder: 'Willen jullie weten waar Gods nieuwe wereld op lijkt? Ik zal nog een voorbeeld geven. ³¹⁻³²Gods nieuwe wereld lijkt op een mosterdzaadje. Dat is het kleinste zaadje dat er is. Maar als je het zaait in de grond, dan groeit er uit dat kleine zaadje een boom. Die boom wordt het grootst van alle planten en krijgt dikke takken. In de schaduw van die boom kunnen vogels hun nest bouwen.'

³³Jezus gebruikte ook nog andere voorbeelden om uitleg te geven over Gods nieuwe wereld. Alleen zo kon iedereen het goede nieuws begrijpen. ³⁴Als Jezus tegen de mensen sprak, gebruikte hij steeds voorbeelden. Maar aan zijn leerlingen legde hij alles uit.

Preek: '...dat het groeien gaat?'

Gemeente van onze Heer, Jezus Christus – thuis en hier in de kerk,

Wil jij wel geloven dat het groeien gaat?
Ook dat ongelooflijk kleine mosterdzaad?

Ja natuurlijk wil je dat wel geloven!

Want zo werkt dat toch? Je stopt een zaadje in de grond en er groeit een plant uit.
Wat valt daar aan te geloven? Dat is toch gewoon zo?

Hebben jullie wel eens een mosterdzaadje geplant?

Of heb je wel eens een ander zaadje in de grond gestopt?
En groeide er toen een mooie plant uit, of een boom?
Dat gebeurt echt niet altijd, hoor.
Soms lukt het wel en soms niet.
Bij mij lukt het meestal niet.

Ik kan me nog herinneren dat ik een kastanjeboom in mijn tuin wilde.
Dat is al wel een tijdje geleden - ik was nog maar acht.
Ik zat nog op de basisschool.
Wij hadden op het schoolplein een hele grote kastanjeboom staan.
Als het herfst was dan vielen daar honderden kastanjes uit.
Van die prachtige, kastanjekleurige kastanjes...

Alle kinderen van school wilden die kastanjes wel hebben.
Ik ging soms extra vroeg naar school om kastanjes te zoeken.
Maar dan waren er andere kinderen die nóg vroeger naar school waren gegaan.
En die hadden de meeste kastanjes al weer opgeraapt.

Maar toen hoorde ik de juf vertellen over het mosterdzaadje.
Dat uit zo'n klein zaadje een hele grote boom kan groeien.
En ze vertelde, dat het bij kastanjes ook zo werkte.
Want een kastanje is ook een zaad. – geen klein zaadje, maar een groot zaad.
Nou, zo kwam ik op het idee.
Ik dacht: zodra ik een kastanje heb gevonden stop ik hem in de grond.
Dan groeit daar een grote kastanjeboom uit.
En als het dan herfst wordt heb ik al die kastanjes voor mezelf.
Dus, de eerste de beste kastanje die ik vond stopte ik in de grond.
En wat denk je? ...nooit meer wat van terug gezien!
Hij deed het niet!
Er groeide helemaal niets uit die kastanje.
Ik wilde wel geloven dat hij groeien ging, maar hij deed het niet.

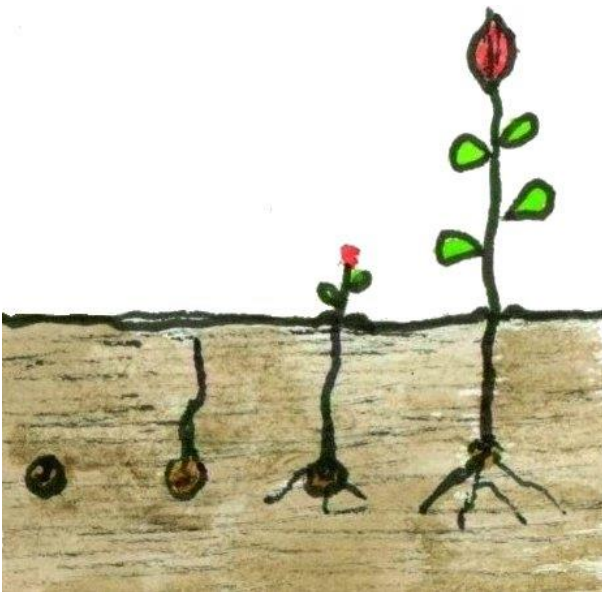
Hoe kan dat nou, dat er geen boom uit die kastanje groeide?
Snapt iemand hoe dat kan?
Had ik misschien iets verkeerd gedaan?
Dat zou goed kunnen, want ik had er geen verstand van.
Ik heb er nog steeds geen verstand van.
En je moet er wel een beetje verstand van hebben.
Want je moet een kastanje of een ander zaad wel op het goede moment in de grond stoppen.
Dat is net als met bloembollen: die moet je in de herfst poten, dan komen er in de lente bloemen uit.
Wanneer je kastanjes moet poten weet ik niet.
En van mosterdzaadjes heb ik helemáál geen verstand.

Als je het zaad in de grond hebt gestopt dan ben je nog niet klaar.
Dan moet je er ook goed voor zorgen.
Want er kan nog van alles mis gaan.
Je moet het water geven als het niet genoeg regent.
Als het plantje opkomt moet je onkruid weghalen.
En dan maar hopen dat het groeien gaat.

Weet je wat het gekke is?

Dat het gaat groeien – daar kunnen we eigenlijk niks aan doen.
We kunnen een zaadje in de grond stoppen en er heel goed voor zorgen,
maar het groeien gaat vanzelf, of niet.
Soms gaat het niet vanzelf. (Bij mij gaat het nooit vanzelf...)

'Hoe uit zaad plantjes groeien, dat lijkt wel op het koninkrijk van God', zei Jezus.
Die nieuwe wereld van God – die groeit op dezelfde manier.
Het is net als een boer die in het voorjaar gezaaid heeft.
Eerst heeft hij de akker omgeploegd, geëgd, kunstmest gestrooid en weet ik wat.
Op een gegeven moment ging het zaad in de grond.
En toen? Toen ging hij een hele zomer lang andere dingen doen.
Hij ging elke avond naar bed en stond elke morgen weer op.
En ondertussen groeide het zaad in de grond.
Totdat er koren uit groeide, of mosterdplanten, of kastanjabomen.
Daar hoefde de boer niets aan te doen.
Het gebeurde terwijl hij sliep. En ook als hij wakker was.
'Het is de natuur, de aarde zelf, die het laat groeien', zei Jezus.
Vanaf de eerste kleine groene puntjes, tot het hele korenveld of aardappel- of bietenveld vol staat.
En dan kan de boer de oogst binnen halen.

Op die manier groeit dus ook het koninkrijk van God.
Maar wat bedoelt Jezus daar nu mee?
Hoe de aardappels groeien weten we nou wel.
Maar wat gebeurt er als het koninkrijk van God groeit?
Hoe kun je dat zien, waar moet je dan op letten?

En dan vertelt Jezus over het mosterdzaadje.
Hij zegt: 'Dat kun je bijna niet zien, hè? Zo klein is het'.
Zo kun je het koninkrijk van God vaak bijna niet zien.
Het is vaak heel klein, een beginnetje.
Je ziet het soms even.

Wat zie je dan, als je iets van God ziet?
Waar moet je dan op letten?
Heeft iemand een idee?

Ik denk dat je vooral moet letten op Jezus.
Zie je om je heen iets dat lijkt op Jezus?
Ik denk dat Jezus zichzelf vergelijkt met een mosterdzaadje.
Hij was ook maar gewoon een mens.
Hij had een paar vrienden en verder niets.
Maar hij liet in zijn eentje zien hoe Gods nieuwe wereld er uit ziet.
Er wonen miljoenen mensen op de wereld.
Maar alleen aan Jezus kun je écht zien wie God is.
En aan alle mensen die een beetje op Jezus lijken kun je iets van God zien.

Het is klein begonnen, die nieuwe wereld van God.
Het begint met die ene die sprekend lijkt op God.
Alsof God zijn Vader is en hij Gods zoon.
Het begint met Jezus.
Want die heeft in zijn leven laten zien wat liefde is.
Die heeft laten zien dat God van mensen houdt.
En dat God omziet naar mensen die het moeilijk hebben.
Zulke mensen zocht Jezus juist op.
Van die onopvallende, onbelangrijke mensen.
Arme bedelaars, blinde, verlamden, zieke mensen.

Oude mensen in een verpleeghuis.
Mensen waar niemand naar omzag, die zocht hij het eerste op.
Want God vindt juist die onbelangrijke mensen belangrijk.

Het begin is zó klein – het is bijna niet te geloven dat het gaat groeien.
Het begint bijvoorbeeld met een oude man een arm geven.
Iemand een handje helpen.
Luisteren naar een vriend die het moeilijk heeft.
Of naar iemand die je helemaal niet kent.
Alle kleine dingen die je doet voor een ander –
niet omdat het moet, of omdat je aardig gevonden wilt worden,
maar gewoon omdat je om die ander gééft –
daarmee begint het koninkrijk van God.
En dat komt niet in het journaal of in de krant.
Daar ziet niemand wat van.
Al die dingen gebeuren gewoon, zonder dat iemand het merkt.
Alsof het onder de grond gebeurt – daar waar de zadjes groeien.
Zo groeit het koninkrijk van God, ongemerkt.

Je zult het niet geloven, zegt Jezus, zo klein is het begin.
Maar uit die kleine dingen die we uit liefde doen, groeit de nieuwe wereld van God.
Het is als een grote boom die groeit uit een heel klein zaadje.
Een boom die zo groot is dat de vogels er in kunnen schuilen.
Zo zal het ooit zijn, dat alle mensen hun plekje zullen vinden bij God.
Je zou het misschien niet zeggen, als je ziet wat er om je heen gebeurt.
Want het lijkt vaak alsof de schreeuwers zullen winnen,
alsof de haat als onkruid alle liefde overwoekert.
Het is niet altijd te geloven dat het groeien gaat.
Maar al heb je maar een geloof zo klein als een mosterdzaad,
dan zul je zien hoe de liefde altijd weer uitgroeit boven de haat.
Dankzij Jezus. God zij dank!
Amen.